

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

10. Post Iephte, & tempore Samsonis, quid Iudæis acciderit?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

Moseb. lib. 5.
hist. Eccl. c. 23.

Tertullian
lib. de coron.
militis.

tio, Sabbathum in diem Dominicum mutauit, vt à Iudæis discreparet; ac postea noluit Pascha 14. luna mensis primi celebrare, ne Iudaizare videretur, vt Eusebius testatur. Olim sanè sancti ritus Christianos tantum fecerunt, & adeò ab Ethnicorum cultibus abhorruerunt, vt quiduis potius pati tormentorum malle, quàm aut illos deserere, aut hos admittere. Apud Tertullianum, quidam Christianus miles, nullum non supplicij genus potius pati voluit, quàm corona laurea coronari, quòd tunc mos esset Christianis, laurea non coronari, ne idololatræ putarentur, qui ad honorem falsorum Numinum se se solebant laurea insignire. At nunc quàm plurimi, sicut quadam sæculi leuitate vestes, ita mutant & mores. Neque in habitu tantum, sed in incessu quoque, in victu, in potu, omnium gentium ritus imitantur. Ea verò quæ Ecclesiæ veræ sunt in vsu, tamquam futilia contemnunt. Quis aquæ benedictæ, quis agni cerei sacra, quis luminum piorum, quis palmæ vsus? Quàm rari cum exeunt domo, vel redeunt, cruce se consignant? quòd olim ad principium omnium negotiorum faciebant. Et hæc talia quidem priuatim. Publicè autem multò magis negliguntur, immo erubescuntur. Quàm pauci in templis pectus pulsant? quàm modicè genua curuant? quàm parè Deum adorant? vt iam templa non ad precandum, sed ad confabulandum facta videantur. An non dici potest, *Filij Israël dimiserunt Dominum, & non coluerunt eum?* An non merito *Dominus iratus erat talis in manus Philistinorum & Ammon?* Eamus ergo, & clamemus ad Dominum, dicamusque: *Peccauimus tibi.* Sed Israelitis similes sumus. Certamus cum Deo beneficiente malefaciendo.

X.
Iudic. 13. 4.

Iudic. 14. &
seqq.

6. Iepthæ defuncto, vix viginti quinque anni ierant, cum filij Israël ab hostibus erepti, iterum in antiquam siluam, & ad lucos redierunt: spretoque vero Deo, quem toties beneficium experti sunt, idolis, ob quæ in tot bella se sciebant incidisse, adhererunt. Ad vomitum regressi: iterum voluit Dominus flagellare. Annis itaque quadraginta à Philistinis afflicti sunt; donec iterum eos misericordiæ oculis respiciens per prodigiosas Samsonis vires corroborauit, ac Philistinos multis cladibus eneruauit; vt populus toties castigatus, quoties prauaricatus, iterum haberet tempus respirandi. Habuit autem à Deo, per Nazaraum, per fortissimum

simum bellatorem, vno verbo per Samsonem. Nos quoque, vbi
 caelum pulsauimus, speremus per eos auxilium, qui sunt nostri
 Samsones, quos ad tempestates sedandas, & decurmanos fluctus
 frangendos officium obligat, potentia adhortatur, potestas im-
 pellit: quorum siue in negligentia, amissa patriae (si pereat) cri-
 men accusabitur; siue in vigili diligentia seruata, si non pereat,
 labor gloria coronabitur. Samson ille futurus Hercules, *Vidi*, Iudic, 14. 2.
 inquebat, *mulierem in Thamnatha de filiabus Philistinorum: quam
 queso, ut mihi accipiatis uxorem. Cui dixerunt pater & mater sua:
 Numquid non est mulier in filiabus fratrum tuorum, & in omni popu-
 lomeo, quia vis accipere uxorem de Philistym, qui incircumcisi sunt?*
 Habent nostri Christiani Samsones, quos loco Parentum vene-
 rantur, & tamquam Patres audiunt; modò isti Samsonios Paren-
 tes imitentur, & moneant, si declinare eos ad Philisthim animad-
 uertant. *Propter Sion non tacebo*, ait Isaias, & *propter Ierusalem*. Isa. 62. 1.
*non quiescam, donec egrediatur ut splendor iustus eius, & saluator eius,
 ut lampas accendatur.* Tacent multi, quos instar canum latrare
 oporteret: at non est tempus tacendi, cum Galli Capitolium con-
 scendunt. *Hositis habes muros*, quid facis in turri vigil? Miles stri-
 cto ense latus patris tui petit, & obmutescis? Summa periculi, vel
 ad vocem mutorum cienda valitura, extorquet loquendi necessita-
 tem. In opulentissimi regis gnato olim, cum periclitaretur pa-
 rens, natura linguam soluit; in vobis idem non valeat charitas,
 amor patriae, zelus religionis? Ecclesia, Christiana Sion? deni-
 que caelestis illa Ierusalem, quae manet bene consulentes, & neq,
 hominum fauorem diuinæ gratiæ, neque aurum Christo antepo-
 nentes? Cui pietas cordi est, intrepidus stat etiam *ante reges &* Matth. 10. 18.
presides, & coram summis loquitur, sicut coram æqualibus, quia
 religio, & veritatis amor facit omnes in Christo pares. Qui religi-
 onem vehementer amat, vehementer sentit religionis interitum.
 Ardor succurrendi non patitur dissimulationem. Nec fucum debet
 facere, qui vult alterum sincerè pro Rep. pugnare. Quod si summa
 capita aliter statuunt, excusati sunt Patres conscripti, qui aliter
 consuluerunt. Etiam Samson monitus, ne *uxorem acciperet de Phi-* Iudic. 14. 3.
listhim, non paruit, sed dixit ad patrem suum: *Hanc mihi accipe: quia
 placuit oculis meis. Parentes autem eius nesciebant, quod res a Domino
 fieret.*

SSSS

fieret

fieret, & quareret occasionē contra Philisthym. In communi Ecclesie, aut regni clade, priuati, seposito colendæ maiestatis ritu, dicant, quod sentiunt. Si dissentiunt magnates, ipsi Deo rationem reddent, si malè dissentiunt. Audire est illorum, non obedire. Nam & illos Superi regunt. Et fortasse per illos Dominus quarit occasiōem contra Philisthym. Hæc sufficiat à Samsonē didicisse.

XI.

1. Reg. 4.

7. Post Samsonem Israëlita iterum, velut mare in malicia, longa pace corrupti, identidem scelera super scelera addiderunt. Veteres ergo contra eos hostes Dominus excitauit, eosque rursus Philisthinorum ferro obiecit, à quibus de filiis Israël caesa sunt triginta quatuor millia, Arca capta, & primarij sacerdotes Ophni & Phinees interempti. Quæ calamitas anno quadagesimo Heli accidit; ipso quoque Heli filijs suis nimis indulgente, & blandè magis, quàm fortiter eos increpante. Itaq; Philisthæis hostibus, Israëlitarum captiuitas, cædes, funera, crudelissimam voluptatem attulerunt; quæ afflictis ipso tormento videtur acerbior. Omnium enim cruciatuum complementum est, si hostilis insultatio accedat. Vltimum hoc belli malum est, vt victor, postquam receptui cecinit, & ensē reposuit in vaginam, aduersariū voce & vultu torqueat; & quod gladio ampliùs non facit, verbis percutiat, & cruciet exprobrando. Victis Israëlitis asperrimū fuit, audire captam esse arcam Dei, & captam idolo tamquam victori in spoliū oblatam. O quantus est dolor, videre religionem in ludibrium ductam & triumphatam! Sed ita merentur, qui ipsi religionem suam pro ludo habent. Prima causa sunt huius calamitatis, qui eam patiuntur. Quid igitur? num & religio victa est, quia victi sunt, qui eam remisè coluerunt? nequaquam. Quia etiam tum, quando triginta quatuor millia Israëlitarum ceciderunt, tamen ita victi punitique sunt, vt victores Philisthæi multò graviora paterentur. Neque enim idolum dumtaxat eorum bis in terram deiectum, præsentē Arca, capite tuncatum, palmisque fuit mutilatum; sed etiam ipsa corpora Philisthinorum, per omnes ciuitates, teterrimo morbo fœdissimè affecta fuerunt, extremo intestino patrescente, forasque effluente: quo in cruciatu innumerabiles perierunt. Accessit infinita vis murium, quæ ex agris & villis ebulliebat, & cunctos terræ fructus depopulabatur.

Hæc